

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Sagkundskaben har givet det Svar, som det ærede Medlem kender. Men derudover har jeg altsaa for mit Vedkommende søgt at aflaste Fiskerikonulenten i hans Arbejde gennem forøget Medhjælp.

Hvad angaar Spørgsmaalet, om der kunde propaganderes mere for Salg paa Hjemmemarkedet, kan jeg udmærket se, at der ligger en god og maaske ogsaa en rigtig Tanke heri, men jeg er her stillet ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup; jeg synes, at her er vi inde paa et Omraade, hvor det skal være Fiskeriorgani- sationerne selv, der viser Initiativ. Der er nemlig ingen Organisation, heller ikke noget Erhverv, der i det lange Løb kan være tjent med, at Staten eller det offentlige, eller hvad man vil kalde det, skal optræde som dets Barnepige, men den Dag da Fiskeriorgani- sationerne selv kommer med en saadan Anmodning, skal den møde afgjort Støtte fra min Side.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at det var en stor Bemyndigelse, der gaves Fiskeriministeren, og det er jeg enig med ham i. Men jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem nærede stor Tillid til mig, hvad jeg kun kan takke for: Jeg deler ganske det ærede Medlems Ønske om, at Forholdene maa udvikle sig saadan, at vi kan slippe fri for disse rigoristiske Bestemmelser vedrørende Af- sætningen af vore Fisk.

Men paa den anden Side maa jeg ind- rømme, at det i Dag er saadan, at vor Af- sætning af Fisk er ren Statshandel. Gang paa Gang staar vi over for dette, naar vi er ved at træffe Aftale om Salg af Fisk, at Ulandet siger: vi er een Køber, og vi for- langer ogsaa, at der skal være kun een Sælger. Dette kan for saa vidt ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. Søren Ole- sen. Det vilde være vanskeligt i Dag for private at eksportere; det fremgaar ogsaa af dette, som jeg uden at komme nærmere ind derpaa kan antyde, at naar det drejer sig om Betaling for vor Fiskeeksport — det er ikke Italien jeg tænker paa, men vor Eksport til andre Lande —, er vi ude for, at Beta- lingen ikke indløber rettidig, hvorefter vi kan komme i den Situation, hvis det trækker ud med Betalingerne — selv om disse Be- talinger i øvrigt er sikre nok —, at Staten maa yde Laan til vedkommende Eksportør, indtil han har faaet Pengene hjem. Men det viser, hvor vanskeligt det i Øjeblikket er paa disse Omraader, naar det, som sagt, er Statshandel, det drejer sig om.

Det ærede Medlem Hr. Lynnerup Niel- sen spurgte mig, hvorledes det var gaet

med Loven om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove, og gjorde opmærk- som paa, at Centralforeningen af Limfjords- fiskere jo sidste Aar har haft Betænelig- heder. Det er rigtigt, at disse Betænelig- heder blev fremført sidste Aar under Be- handlingen her i Salen, men jeg kan sige til det ærede Medlem, at de Dispensationsbe- stemmelser, der er i Loven, har været be- nyttet. Jeg havde en Forhandling — jeg husker ikke Datoen — med de paagældende Fiskere fra Limfjorden og Dansk Fiskeri- forening, og Resultatet af disse Forhand- lingen blev, at man var enig i de Foranstalt- ninger, der skulde træffes. Derfor kan For- slaget altsaa forelægges i Aar med Tilslut- ning fra Hovedorganisationerne. Jeg tror ærlig talt, at efter at Limfjordsfiskerne har faaet Lejlighed til at se den Administration, der har været, vil man ikke fra den Side komme med Indvendinger, hvad jo viser sig heller ikke at have været Tilfældet, medens Forslaget har ligget til Behand- ling nu.

Med Hensyn til det Beløb, som ydes efter Forslag om Støtte til Nybygning af Fiskerifartøjer m. v., tror jeg at turde sige, at det Beløb, der nu er afsat, vil vise sig at være rigelig stort; der vil ingen Vanskelig- heder blive i saa Henseende.

Den radikale Ordfører, det ærede Med- lem Hr. Aage Fogh, var inde paa, at Renten syntes noget høj, og heri kan jeg i og for sig give ham Ret. Jeg kan ogsaa sige her, at jeg netop i de sidste Dage har været inde i Over- vejelse af, om vi ikke skulde forhandle med Fiskeribankens Bestyrelse om i det hele taget at tænke paa at sænke Renteniveauet for den Art Laan, som Fiskeribanken be- skæftiger sig med. Det vil altsaa blive taget op til Overvejelse, og jeg er for saa vidt op- mærksom paa Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Aidt var inde paa § 8 i Forslaget om Støtte til Nybygnin- ger og mente, at § 8 skulde ændres derhen, at Ordet „fortrinsvis“ blev erstattet med Ordet „udelukkende“. Jeg vil advare der- imod, fordi jeg tror, at Loven i Virkelighe- den, saadan som den administreres i Øje- blikket, fuldkommen dækker det ærede Me- dlems Tankegang. Jeg tror, at vi her er inde paa et Omraade — og det gælder Fiskeriets Forhold i sin Helhed —, hvor man skal være noget varsom med at sy Uniformen for snæ- ver, om jeg maa sige det saadan. Det er en Erfaring, man gør Gang paa Gang, at det skal man være varsom med. Forslagene her er udformet netop i Samarbejde og i fuld Enighed med Fiskerierhvervets Hovedorga- nisationer, og derfor vil jeg henstille til det